

Diumenge I (C) de Quaresma

Text de l'Evangelí (Lc 4,1-13): En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà. L'Esperit el va conduir pel desert durant quaranta dies, i era temptat pel diable (...). El diable se l'endugué enlaire, li va mostrar en un instant tots els reialmes del món i li digué: «Et donaré tota l'autoritat i la glòria d'aquests reialmes: me l'han confiada a mi, i jo la dono a qui vull. Adora'm i tot serà teu». Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: ‘Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol’» (...).

La temptació del messianisme temporal

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, el diable condueix el Senyor en una visió a una muntanya alta. Li mostra tots els regnes de la terra i el seu esplendor, i li ofereix dominar sobre el món. ¿No és justament aquesta la missió del Messies?

Més tard, el Senyor ressuscitat reunirà els seus a la muntanya i dirà: "Se m'ha donat ple poder al cel i a la terra" (Mt 28,18). Solament qui té tot aquest poder posseeix l'autèntic poder, el poder salvador. Sense el cel, el poder terrenal resta sempre ambigu i fràgil. Solament el poder que es posa sota el criteri i el judici del cel, és a dir, de Déu, pot ser un poder per al bé.

—A tot això s'hi afegeix un altre aspecte: Jesús té aquest poder en quan ressuscitat, és a dir: aquest poder pressuposa la creu, pressuposa la seva mort. Pressuposa una altra muntanya, el Gòlgota, on morí clavat a la creu. El regne del Crist és distint dels regnes de la terra i de llurs esplendors...